

MSB 259

MORE SEED AND BREAD

KORTE BIJBELSE BOODSCHAPPEN VAN

THE WORD OF TRUTH MINISTRY

oprichter: Otis Q. Sellers – directeur: David R. Hettema

De heiligheid van God

Door M.B. Hammond

In dit tijdperk van televisie, internet en mobiele telefoons zijn mensen zo in beslag genomen door hun dagelijkse behoeftes dat God uit hun leven lijkt te zijn verdwenen. Niet alleen is Hij verdwenen, maar ook wordt aan onze jongere generaties zelden of nooit uitgelegd wie Hij is en wat zijn persoonlijke eigenschappen zijn. Een zeer fundamentele eigenschap van God is zijn heiligheid. Veel mensen lijken onvoldoende te begrijpen wat dit inhoudt. Jesaja zegt: **“De goddeloze verlate zijn weg en de ongerechte man zijn gedachten en hij bekere zich tot de HERE, dan zal Hij Zich over hem ontfermen - en tot onze God, want Hij vergeeft veelvuldig. Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen, luidt het woord des HEREN. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten”** (Jes.55:7-9).¹ In die uitspraak ligt de essentie van de heiligheid van God.

Onze God, de levende God, is een verheven Wezen, dat alles wat we ons kunnen voorstellen in grootheid, heerlijkheid, genade, kracht, gerechtigheid en wijsheid overtreft. God heeft ervoor gekozen om de afgelopen 2000 jaar te zwijgen, maar op een dag zullen we de wonderbaarlijke werken mogen zien die Hij in het verborgene heeft gedaan. We zullen vol ontzag en verbazing staan en ons afvragen hoe we zo blind hebben kunnen zijn. Het probleem dat we hebben is dat, hoewel God ons bekend is door de openbaring die Hij in de Bijbel heeft gegeven, Hij niet is zoals een mens. Jezus Christus is Gods uitdrukking, dat aspect van God dat de dingen van God aan mensen relateert, zodat we meer over Hem te weten kunnen komen. God verbergt zich niet voor mensen, maar Hij moet gezocht worden om door mensen gekend te worden. Spreuken 25:2 vertelt ons: **“Het is Gods eer een zaak te verbergen, maar der koningen eer een zaak uit te vorsen.”**

¹ Tenzij anders vermeld, zijn de citaten uit de NBG-vertaling van 1951.

Om God beter te begrijpen, moet de mensheid zijn heiligheid en zijn heerlijkheid begrijpen. In Jesaja 6:3 ziet Jesaja het visioen van de Serafs voor de troon van God, die riepen: **“Heilig, heilig, heilig is de HERE der heerscharen, de ganse aarde is van zijn heerlijkheid vol.”** Gods heerlijkheid wordt op veel verschillende manieren in de Schrift weergegeven, maar in wezen is zijn heerlijkheid de achting die men voor Hem heeft. Het omvat het respect, de bewondering, de verheerlijking en de absolute ontzag die bij mensen worden opgewekt door zijn grootheid, gerechtigheid, waarheid en liefde voor zijn schepping. God heeft de verbazingwekkende plannen om de mensheid te zegenen en zijn wegen te onderwijzen geopenbaard in de woorden van de profetie in de Schrift. De profeet Amos vraagt: “Gaan er twee tezamen, zonder dat zij het eens geworden zijn?” En dus hebben wij de verantwoordelijkheid om onze God te kennen, te weten wat voor Hem belangrijk is en wat van ons wordt verlangd. In Micha 6:8 worden we vermaand: **“Hij heeft u bekendgemaakt, o mens, wat goed is en wat de HERE van u vraagt: niet anders dan recht te doen en getrouwheid lief te hebben, en ootmoedig te wandelen met uw God.”** Ootmoedig met Hem wandelen betekent dat we moeten leren dat zijn heerlijkheid voor Hem het allerbelangrijkste is.

Psalm 19:2 zegt: **“De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt het werk zijner handen.”** En Jesaja 42:8 zegt: **“Ik ben de HERE, dat is mijn naam, en mijn eer zal ik aan geen ander geven noch mijn lof aan de gesneden beelden.”** Dus hoewel we misschien het meest bezig zijn met onze eigen verlossing en heerlijkheid in het geloof in de Heer Jezus Christus, is het onze eerste plicht om onze God in Christus te kennen, lief te hebben en te verheerlijken, boven alles.

In werkelijkheid heeft Gods heerlijkheid betrekking op zijn nabijheid tot de wereld. Dit aspect weerspiegelt de inwooning van God in de wereld. God is onzichtbaar en onhoorbaar voor ons; Hij maakt geen deel uit van dit systeem dat Hij heeft geschapen en wordt dus niet beïnvloed door tijd en ruimte zoals wij dat zijn. Hij heeft echter grote belangstelling voor het behoud van zijn werk en is de verdediger ervan. Hij is altijd en overal in zijn werk aanwezig, net zoals Hij altijd en overal in de wereld aanwezig is. Wij zijn vandaag de dag te beperkt om de enorme en verstrekkende werken van God te zien, maar in de toekomst zal Hij ons veel meer laten zien. We moeten zijn heiligheid begrijpen, omdat ook wij heilig moeten zijn als we de God van alle genade in het Koninkrijk willen vertegenwoordigen.

De heiligheid van God drukt zijn verhevenheid over het hele universum uit. Dat wil zeggen dat Hij voorafgaat aan en verheven is boven de hele schepping, maar er toch geheel los van staat. Een fundamenteel element van heiligheid is dus afscheiding of afzondering. Veel Bijbelgedeelten weerspiegelen deze transcendentie. Voorbeelden hiervan zijn onder meer God die Zichzelf toont als een wolkkolom of vuurkolom bij Israël in de woestijn (Ex.13:21), de heerlijkheid van de Heer die neerdaalt op de berg Sinaï (Ex.24:17), de stralende heerlijkheid van Jezus Christus op de berg der Verheerlijking (Matt.17:1-8) en de bekering van Paulus op de weg naar Damascus (Hand.9:3-6). Marcus spreekt over de heerlijkheid van de opgestane Christus als een manifestatie van de heerlijkheid van de Vader (Marc.8:38). Daarom moeten mensen God erkennen en aanbidden in zijn heiligheid en in zijn heerlijkheid. Dit was de gedachte die tot uiting kwam in de uitspraak van Jezus in Johannes 4:23-24 tegen de vrouw uit Samaria: **“maar de ure komt en is nu, dat de waarachtige aanbidters de Vader aanbidden zullen in geest en in waarheid; want de Vader zoekt zulke aanbidters; God is geest en wie Hem aanbidden, moeten aanbidden in geest en in waarheid.”**

Hij gaf zijn volgelingen zelfs een gebed en vroeg hen om op deze manier te bidden, beginnend met: **“Onze Vader die in de hemelen zijt, uw naam worde geheiligd; uw Koninkrijk kome; uw wil geschiede, gelijk in de hemel also ook op de aarde...”** (Matt.6:9-13). Dit gebed van de lippen van mensen bevestigt wat God zegt in Jesaja 57:15, **“Want zo zegt de Hoge en Verhevene, die in eeuwigheid troont en wiens naam de Heilige is: In den hoge en in het heilige woon Ik...”** Dus wanneer we de woorden “uw naam worde geheiligd” uitspreken, bevestigen we dat zijn naam Heilig is en de grootste eerbied verdient. Dit is Hem aanbidden in geest en in waarheid, omdat het in de eerste plaats gaat om de eerbied voor zijn naam (karakter) en in de tweede plaats om het verzoek om zijn Koninkrijk op aarde te brengen, om in de dringende behoeften van de mensheid te voorzien. Het is duidelijk dat wanneer dit gebeurt, het de grootste daad van genade zal zijn die God de mensen kan schenken, namelijk om de beloften te vervullen die God aan Abraham en alle profeten van Israël heeft gedaan. God staat los van alle zonde, dood en afgoderij van de mensheid (Ezech.39:25). Dat gebed weerspiegelt het feit dat Gods intrinsieke heiligheid binnen de hele schepping wordt gevestigd en erkend. God is de Heilige Israëls (Jes.1:4), de Heilige die onvergelijkbaar is (Jes.40:25), en zijn verheven heiligheid is ongeëvenaard en volkomen volmaakt (Ex.15:11).

Het Hebreeuwse *QADOSH* en het Griekse *HAGION* hebben dezelfde betekenis, namelijk ‘heilig, zuiver, gewijd, apart, geheiligd, verheerlijkt’ (dit geldt voor de zelfstandige naamwoorden die van dezelfde stam zijn afgeleid). Daarom moeten mensen God erkennen als het alomtegenwoordige en almachtige Wezen dat verantwoordelijk is voor deze schepping

en Hem aanbidden met de eer en heerlijkheid die Hem toekomt, terwijl ze eerbiedig de heiligheid respecteren die van Hem is. Om deze heiligheid te eren, zullen mensen zich moeten gedragen op een manier die hen onderscheidt van de rest van de mensheid. Zij die deel uitmaken van zijn uitgeroepen (niet een kerk) zijn alleen aan Hem gewijd, en dat is de betekenis van de term 'heilige' wanneer deze correct wordt gebruikt. Gods actieve aanspraak op een scheepsel onderscheidt of wijdt dat scheepsel aan Zichzelf. Iedere gelovige in Jezus Christus zou zichzelf op deze manier moeten zien. Kijk hoe God Israël aanspreekt (geparafraseerd): "Wijd uzelf en wees heilig, want Ik ben heilig" (Lev.11:44-45), "U zult heilig zijn, want Ik, de Heer, uw God, ben heilig" (Lev.19:2), en "Ik heb u apart gezet van de volken om van Mij te zijn" (Lev.20:7,26). Israël was Gods uitverkoren volk, wat betekent dat zij een heilig volk waren, Gods eigendom (Ex.19:5-6), de Heer stelde hen aan als een heilig volk voor Zichzelf (Deut.28:9), en Israël was heilig voor de Heer, de eersteling zijner opbrengst (Jer.2:3).

Het is duidelijk dat in het werk van de apostel Paulus Gods gunst is uitgebreid naar de gelovigen van de volken, zoals hij zegt in Romeinen 15:16: **"opdat de offergave der heidenen (volken) welgevallig zou wezen, geheiligd door de heilige Geest."** Jezus Christus wordt met die speciale naam aangeduid, zoals Maria werd verteld dat haar nakomeling Zoon Gods zou worden genoemd (Lucas 1:35), Petrus beleed dat Christus "de Heilige Gods" was (Joh.6:68-69), en Marcus 1:24 vermeldt dat zelfs de onreine geesten erkennen: "Gij zijt de heilige Gods." Wat de gelovigen betreft, roept Paulus de uitgeroepen op tot heiligheid, "om uw harten te versterken, zodat zij onberispelijk zijn in heiligheid voor onze God en Vader bij de *PAROUSIA* van onze Here Jezus" (I Thess.3:13). Paulus zegt dat wij heilig en onberispelijk voor Hem moeten zijn in liefde (Ef.1:4). Bij nader inzien is de brief aan de Efeziërs zelfs gericht aan de heiligen, degenen die in Christus Jezus zijn en in Hem geloven (Ef.1:1, vertaling van O.Q. Sellers). Paulus richtte zich in de brieven aan Efeze, Filippi en Colosse tot de heiligen, terwijl hij zich in I & II Korintiërs, I & II Thessalonicenzen en Galaten richtte tot de *EKKLESIA* (de uitgeroepen). Het woord voor "heilige" in het Grieks is *HAGIOS*, dat precies dezelfde stam heeft als de woorden "heilig" en "heiligheid". Dit betekent dat wij, als gelovigen in Christus, ons leven moeten leiden in afzondering van de dingen van de mens die onze God het meest mishagen. Het beste advies wordt gegeven door Paulus in Efeze 5. Hij begint met te zeggen: **"Weest dan navolgers Gods, als geliefde kinderen, en wandelt in de liefde, zoals ook Christus u heeft liefgehad en Zich voor ons heeft overgegeven als offergave en slachtoffer, Gode tot een welriekende reuk."**

U bent dus een "heilige", niet volgens de definitie van een of andere kerk, maar volgens Gods Woord en uw geloof in Jezus Christus. En vergeet niet dat Gods heiligheid heel reëel is en dat wij als zijn heiligen apart zijn gezet om Hem te dienen. Laat uw besef van zijn grootheid en heiligheid toenemen. Ons korte leven op deze aarde is slechts een schaduw van wat de toekomst zal brengen als het gaat om onze kennis van de Heer en we kunnen ons verheugen te delen in zijn heiligheid.